

MESSIAS

DET STORA HOPPETS HISTORIA

MESSIAS

ÅRTUSENDEN AV LÄNGTAN
NÅR SIN UPPFYLLELSE

ELLEN G. WHITE

www.skandinaviskabokforlaget.se

Det engelska originalets titel:
The Desire of Ages
© 1898: Ellen G. White
© 2011: Ellen G. White Estate, Inc.

Översatt till svenska av Eric Söderberg, 1977
Fullständig språkligt bearbetad utgåva
© 1976, 2018: Skandinaviska Bokförlaget

Om inget annat anges är bibelcitaten hämtade från *Svenska Folkbibeln 2015*:
Gamla testamentet: © 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm
Nya testamentet: © 1996, 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm
och Stiftelsen Biblicum, Ljungby.

När andra översättningar har använts har detta angetts på följande sätt:
Bibel 2000: © 1999 Svenska Bibelsällskapet.

”Tillägg”

Originalen på tyska: © 2011, Advent-Verlag Zürich
och TOP LIFE Wegweiser-Verlag GmbH, Wien.
Svensk översättning och bearbetning: © 2018, Skandinaviska Bokförlaget

Omslagsfoto: © Janece Flippo/Shutterstock

Tryck: EuroDream, Serbien, 2018
ISBN: 978-91-7256-409-1

Samtliga rättigheter förbehållna. Ingen del av denna publikation får på något sätt
reproduceras utan tillstånd från utgivaren.

INNEHÅLL

	Förord	13
DEL 1	FÖDELSE, BARNDOM OCH UNGDOMSTID	
1	”Gud med oss”	18
2	De utvalda	26
3	”När tiden var inne”	30
4	”I dag har en Frälsare fötts”	36
5	Jesus bärs fram i templet	41
6	”Vi har sett hans stjärna”	48
7	Jesus barndom	55
8	Påsk i Jerusalem	62
9	Kollisionskurs	70
DEL 2	JESUS PÅBÖRJAR SIN VERKSAMHET	
10	Rösten i öknen	80
11	Jesus blir döpt	92
12	Jesus blir frestad	97
13	Segern	107
14	”Vi har funnit Messias”	113
15	Bröllopet i Kana	124
DEL 3	DEN FÖRSTA TIDEN I JUDÉEN	
16	I sitt tempel	136
17	Nikodemus	147
18	”Han måste bli större ...”	156
19	Vid Jakobs brunn	161
20	”Om ni inte får se tecken och under ...”	172
21	Betesda och Stora rådet	176
22	Johannes fångenskap och död	190

DEL 4	VERKSAMHETEN I GALILÉEN	
23	”Guds rike är nära”	204
24	”Är det inte snickarens son?”	209
25	Kallelsen vid sjön	217
26	I Kapernaum	223
27	”Du kan göra mig ren”	233
28	Levi Matteus möter Jesus	244
29	Sabbaten	253
30	”Han utsåg tolv”	261
31	Bergspredikan	269
32	Den romerske officeren	285
33	”Vilka är mina bröder?”	291
34	Erbjudandet	298
DEL 5	TRO OCH OTRO I GALILÉEN	
35	”Tig! Var tyst!”	306
36	Det gyllene tillfället	315
37	De första evangelisterna	320
38	Kom och vila en stund	330
39	”Ge ni dem att äta”	336
40	En natt på sjön	344
41	Krisen i Galiléen	350
42	Traditioner	362
DEL 6	MOTSTÅNDET VÄXER	
43	Barriärerna bryts ner	370
44	Det sanna tecknet	376
45	I korsets skugga	383
46	”Då förvandlades han”	393
47	Kallade till tjänst	398
48	Vem är den störste?	403
49	Lövhyddohögtiden	414
50	Bland snarorna	422
51	”Världens ljus”	431
52	Den gode herden	444
53	Den sista resan från Galiléen	451

DEL 7	DE SISTA TECKNEN	
54	Den barmhärtige samariern	464
55	Ett annorlunda rike	471
56	Jesus välsignar barnen	476
57	”Ett saknar du”	481
58	”Lasarus, kom ut!”	486
59	Prästernas intriger	498
60	Lagen om det nya riket	504
61	Sackeus	509
62	Festen i Simons hem	514
DEL 8	KONFLIKTER I JERUSALEM	
63	”Se, din kung kommer”	528
64	Ett dömt folk	537
65	Templet rensas på nytt	544
66	Konflikt	556
67	Ve över fariséerna	565
68	På den yttre tempelplatsen	576
69	På Olivberget	583
70	”Mina minsta bröder”	593
71	Tjänarnas tjänare	599
72	”För att minnas mig”	609
73	”Låt inte era hjärtan oroas”	618
DEL 9	LIDANDE OCH DÖD	
74	Getsemane	638
75	Inför Hannas och Kaifas	649
76	Judas	665
77	I Pilatus domsal	673
78	Golgata	692
79	”Det är fullbordat”	708
DEL 10	HAN HAR UPPSTÅTT	
80	I Josefs grav	718
81	”Herren har verkligen uppstått”	729
82	”Varför gråter du?”	736

MESSIAS

83		Vandringen till Emmaus	742
84		”Frid vare med er!”	747
85		Vid sjöstranden en andra gång	753
86		”Gör alla folk till lärjungar”	761
87		”Min Far och er Far”	773

TILLÄGG

Ordförklaringar	782
-----------------	-----

Tidslinje över Nya testamentets tid	792
-------------------------------------	-----

Tidslinje över Jesus verksamhet	794
---------------------------------	-----

Tabeller:	796
-----------	-----

<i>Evangelierna – en jämförelse</i>	796
-------------------------------------	-----

<i>Jesus liknelser</i>	804
------------------------	-----

<i>Jesus underverk</i>	806
------------------------	-----

<i>Profetior om Jesus</i>	808
---------------------------	-----

Kartor:	810
---------	-----

<i>Herodes den stores rike</i>	811
--------------------------------	-----

<i>Jesus verksamhet i Galiléen</i>	812
------------------------------------	-----

<i>Jesus vandring till Jerusalem</i>	813
--------------------------------------	-----

<i>Jesus verksamhet i Palestina</i>	814
-------------------------------------	-----

<i>Påskveckan</i>	818
-------------------	-----

Herodianernas släkttavla	820
--------------------------	-----

Ellen G. Whites liv och verksamhet	822
------------------------------------	-----

FÖRORD

MESSIAS

Det finns ingen annan historisk person som det har skrivits och rapporterats så mycket om som Jesus från Nasaret. Redan vid slutet av det första århundradet avslutas en av hans tidiga ”biografier”, Johannes-evangeliet, med orden: ”Om varje händelse skulle skrivas ner, tror jag att inte ens hela världen skulle rymma de böcker som då måste skrivas” (Joh. 21:25). När vi tänker på hur mycket som har skrivits om Jesus under de gångna tvåtusen åren verkar den här entusiastiska beskrivningen från Mellanöstern inte vara en så stor överdrift. Det går inte en dag utan att det kommer en ny publikation om Jesus. Ingen annan person i historien har blivit lika ärad som han i så många tusen böcker och artiklar. Listan över publikationer om Mannen från Nasaret är enorm. Utöver detta har ingen annan människa inspirerat till lika många skulpturer och målningar. Antalet konstverk med Kristus som ämne är så stort att det inte finns plats i något museum eller konstgalleri i världen för att rymma dem alla.

Men ännu märkligare är det varaktiga inflytande som Jesus – mer än någon annan människa – har haft på mänsklighetens tänkande och handlande.

Varför ska ytterligare bok tillägnas honom? Det skulle faktiskt vara en relevant fråga om den här boken bara var ”ytterligare en biografi” om honom. I mer än 40 år har jag varit universitetslärare i Nya testamentet, och trots att jag alltid har försökt hålla mig uppdaterad om det som publiceras om Jesus person och liv har jag inte alltid varit framgångsrik. Många publikationer är utmärkta. Men om jag behövde välja en publikation bland alla publikationer som jag känner till skulle jag utan att tveka välja den här boken, som jag har fått förmånen att presentera under den mycket passande titeln *Messias*. Jag känner inte till någon annan bok som kan mäta sig med den med dess inspirerade och inspirerande innehåll.

Vissa historiska personligheter lever kvar i vårt minne, trots att det har gått många år. Ibland minns vi dem på grund av den lysande militära fram-

MESSIAS

gången som har vunnits av män som Julius Caesar. Andra gånger är det deras hjältemodiga gärningar och djärva uppträdande som hos Alexander den store (naturligtvis alltid fördunklat av det motbudande begäret efter makt och okänsligheten för mänskliga rättigheter). Eller det kan vara ickevåldets seger, som t.ex. Mahatma Gandhi visar. Jesus Kristus representerar kärlekens seger. Ingen annan människa kan överskugga minnet av honom som ”gick omkring och gjorde gott” (Apg. 10:38). Hans exempel har aldrig upphört att inspirera tusentals människor till att inviga sina liv till att fullständigt tjäna sina medmänniskor. Genom den här unike mannen har mänsklighetens historia delats i två ojämlika delar – ”före” och ”efter” Kristus. Trots det räckte det med att han arbetade offentligt i tre år innan man sade om honom: ”Aldrig har någon människa talat som han” (Joh. 7:46). Jesus är unik på grund av att han levde det han lärde, och för att han gav oss den största gåvan i historien: ovillkorlig kärlek. Därför råder det inte något tvivel om att hans största triumf är kärlekens seger.

Roberto Badenas, teol.dr

FÖRDUBBLA DIN BELÖNING

Vi rekommenderar varmt att våra läsare studerar Bibelavsnitten som nämns i början av kapitlen och läser dem i sin egen Bibel innan de börjar läsa motsvarande kapitel i den här boken. Författaren förklarade tydligt att hennes syfte var att hennes läsare skulle finna glädje i att studera de heliga Skrifterna.

DEN DUBBLA PAGINERINGEN

I yttermarginalen i bokens text finns nummer som markerar inledningen på sidan i den engelskspråkiga originalutgåvan, *The Desire of Ages*. För många läsare har detta ingen stor betydelse. Anledningen till att vi har tagit med det är att originalutgåvans sidnummer ofta används i källhänvisningar och citat. Den dubbla pagineringen gör det lättare att hitta motsvarande text i den svenska översättningen. Exakthet kan inte garanteras.

DEL 1

**FÖDELSE, BARNDOM
OCH UNGDOMSTID**

KAPITEL 1

”GUD MED OSS”

*”Man ska ge honom namnet Immanuel ...
Gud med oss” (Matt. 1:23).*

Ljuset från ”kunskapen om Guds härlighet” visar sig i Kristus ansikte (2 Kor. 4:6). Herren, Jesus Kristus, var ett med Fadern från evighet. Han var ”Guds avbild”, avbilden av hans storhet och härlighet, ”utstrålningen av Guds härlighet” (2 Kor. 4:4; Heb. 1:3). Han kom till den här världen för att uppenbara den härligheten. Han kom till vår jord som är förmörkad av synden för att uppenbara Guds kärleks ljus, han kom för att bli ”Gud med oss”. Därför profeterades det också om honom att *”man ska ge honom namnet Immanuel”*.

Jesus kom för att bo bland oss, och på så sätt skulle han uppenbara Gud för både människor och änglar. Han var Guds Ord – Guds tanke som gjordes hörbar. När han ber för sina apostlar säger han: ”Jag har gjort ditt namn känt för dem” (Joh. 17:26). ”En barmhärtig och nådig Gud, sen till vrede och stor i nåd och sanning” – ”för att kärleken som du älskat mig med ska vara i dem och jag i dem” (2 Mos. 34:6; Joh. 17:26). Men den här uppenbarelsen gavs inte bara för människornas skull. Vår lilla värld är universums lärobok. Även änglarna ”längtar att få blicka in i” Guds nåds avsikt, den återlösande kärlekens gåta (1 Pet. 1:12), och de kommer att studera detta genom ändlösa tidsåldrar. Både de friköpta och de varelser som inte har syndat kommer att finna sin kunskap och sin sång i Kristus kors. De kommer att se att härligheten som lyser från Jesus ansikte är den självupppoffrande kärlekens härlighet. Ljuset från Golgata visar oss lagen

om kärleken som leder till att man förnekar sig själv. Den lagen är livets lag för både jorden och himlen. Golgata visar också att kärleken som inte söker sitt eget kommer från Guds väsen. Gud "bor i ett ljus dit ingen kan komma" (1 Tim. 6:16), och hans egenskaper uppenbarades i Jesus, som var mild och ödmjuk.

I begynnelsen uppenbarades Gud i allt skapat. Det var Kristus¹ som spände ut himlen och lade jordens grundvalar. Det var hans hand som placerade himlakropparna i deras banor och som skapade markens blommor. "Du gör bergen fasta med din makt." "Hans är havet som han har gjort" (Ps. 65:7; 95:5). Det var Kristus som fyllde jorden med skönhet och luften med sång. Och i allting på jorden, i luften och på himlen skrev han budskapet om Faderns kärlek.

Nu har synden vanställt Guds fullkomliga verk, men hans avtryck finns kvar. Även idag berättar allt skapat om hans upphöjda härlighet. Den själviska människan är den enda som lever enbart för sig själv. Det finns inte en fågel som far genom luften eller ett djur som rör sig på marken utan att de tjänar andra skapade varelser på något sätt. Det finns inte ett blad i skogen eller ens det mest obetydliga grässtrå som inte fyller en uppgift. Varje träd, varje buske och varje blad sänder ut den livskomponent som varken människor eller djur kan leva utan. Människor och djur bidrar i sin tur med den livskomponent som är nödvändig för trädets, buskens och bladens liv. Blommorna sänder ut sin doft och öppnar sin skönhet som en välsignelse för världen. Solen sänder ut sitt ljus för att glädja tusentals världar. Havet är upphovet till alla våra källor och vattendrag. Det tar emot vattnet från dem, men det tar emot för att kunna ge. Dimman som stiger upp från havet faller ner på jorden som regnskurar för att den ska kunna bära ny växtlighet.

Änglarna från härlighetens rike finner sin glädje i att ge. De ger kärlek åt fallna och gudsfrånvända människor och tar hand om dem utan att tröttna. Himmelska väsen vädjar till människor. De för med sig ljus från himlen till denna mörka värld. Genom mild och tålmodig tjänst påverkar de människorna för att föra de förlorade in i en gemenskap med Kristus som är innerligare än gemenskapen som de själva kan känna.

Men om vi vänder oss bort från alla indirekta sätt som Gud presenterar sig på så ser vi Gud i Jesus. När vi ser på Jesus ser vi att Gud visar sin härlighet genom att ge. Jesus sa att vi ska "förstå att *Jag Är* och att jag inte gör

1 Se ordförklaringar, "Kristus", s. 785.

något av mig själv”. ”Den levande Fadern har sänt mig och jag lever genom Fadern.” ”Jag söker inte min egen ära”, utan ”hans ära som har sänt” mig (Joh. 8:28; 6:57; 8:50; 7:18). De här orden beskriver den stora principen som är livets lag för hela universum. Jesus fick allting från Gud, men han tog emot för att ge. Det är likadant i himlen och i det som han gör för alla skapade varelser. Där strömmar Faderns liv ut till alla genom hans älskade Son. Genom Sonen återvänder det till honom som är alltings ursprung. Genom lovprisning och glädjefylld tjänst kommer det tillbaka till Gud som en flodvåg av kärlek. På så sätt sluts kärlektjänstens kretslopp genom Kristus, och det avspeglar den store Givarens natur, livets lag.

UPPHÖJDE SIG SJÄLV

22| Den här lagen överträdde i själva himlen. Synden växte fram ur själviskhet. Lucifer var den beskyddande keruben², och han ville bli den störste i himlen. Han försökte få makten över de himmelska väsendena. Han ville leda bort dem från Skaparen och själv bli hyllad av dem. Därför beskrev han Gud på ett falskt sätt. Han påstod att Gud ville upphöja sig själv. Han använde sina egna onda karaktärsdrag för att beskriva den kärleksfulle Skaparen. På så sätt bedrog han änglarna, och senare bedrog han också människorna på samma sätt. Han fick dem till att tvivla på Guds Ord och att inte tro på Guds godhet. Gud är rättvisans och det upphöjda majestätets Gud, och därför förledde Satan dem till att tro att Gud är sträng och ovillig att förlåta. På det här sättet förledde han människorna till att förena sig med honom och göra uppror mot Gud. Så sänkte sig olyckans natt över vår värld.

Jorden blev förmörkad på grund av att man missförstod och missuppfattade Gud. Satans förföriska makt måste brytas för att de dystra skuggorna skulle kunna lyftas och för att världen skulle kunna föras tillbaka till Gud. Det kunde inte göras med makt. Att använda makt eller våld strider mot Guds rikes principer. Gud vill bara ha en tjänst som kommer från kärlek. Det går inte att tvinga någon till att visa kärlek. Ingen kan vinna kärleken genom att använda tvång eller makt. Det är bara kärlek som kan skapa kärlek. Att känna Gud är detsamma som att älska honom. Gud måste visa att hans natur var motsatsen till Satans natur. I hela världsalltet fanns det bara en enda som kunde göra detta, och det var Han som visste hur hög

---

2 Se ordförklaringar, ”Kerub”, s. 785.

och djup den är. Över världens mörka natt måste "rättfärdighetens sol gå upp med läkedom under sina vingar" (Mal. 4:2).

Frälsningsplanen är inte någon efterkonstruktion, en plan som formulerades efter det att Adam hade syndat. Den var en uppenbarelse av den "hemlighet som i oändliga tider varit dold" (Rom. 16:25). Den visade de principer som har varit grunden för Guds regering i all evighet. Från begynnelsen visste Gud och Kristus att Satan skulle göra uppror och att människan skulle falla genom upprorsmakarens förföriska makt. Gud hade inte bestämt att synden skulle finnas till, men han förutsåg att den skulle komma. Därför hade han förberett för att möta den fruktansvärda olyckan. Hans kärlek till världen var så stor att han slöt ett förbund och lovade att han skulle ge sin enfödde Son "för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv" (Joh. 3:16).

FÖR ATT RÄDDA OCH HJÄLPA

Lucifer hade sagt: "Jag ska stiga upp till himlen, jag ska resa min tron ovanför Guds stjärnor. ... jag ska bli som den Högste" (Jes. 14:13, 14). Men Kristus "var till i Guds gestalt men räknade inte jämlikheten med Gud som segerbyte, utan utgav sig själv och tog en tjänares gestalt och blev människan lik" (Fil. 2:6, 7).

Det här var ett frivilligt offer. Jesus kunde ha fortsatt att leva vid Faderns sida. Han kunde ha behållit himlens härlighet och änglarnas vördnad och tillbedjan. Men han valde att lämna tillbaka spiran i Faderns händer och att stiga ner från världsalltets tron. Han gjorde det för att han skulle kunna ge ljus till dem som levde i mörker och liv åt de förlorade.

För nästan tvåtusen år sedan hördes en röst som uttalade ett hemlighetsfullt meddelande från universums tron: "Se, jag har kommit". "Offer och gåvor ville du inte ha, men du har berett mig en kropp. ... Se, jag har kommit för att göra din vilja, Gud. I bokrullen står det skrivet om mig" (Heb. 10:5-7). De här orden förkunnade att syftet som hade varit dolt från evigheten skulle bli verklighet. Kristus skulle snart besöka vår värld och födas som människa. Han sa: "Du har berett mig en kropp." Han kunde ha kommit i härligheten som han hade hos sin Far innan världen fanns till. Men då skulle vi inte ha kunnat tåla ljuset av hans närvaro. Därför blev hans härlighet dold för oss så att vi skulle kunna se den utan att gå under. Hans gudom doldes i mänsklighet, hans osynliga härlighet i den synliga människans gestalt.

|23
|24

SYMBOLER OCH BILDER

Det här stora syftet beskrivs med symboler och bilder. Den brinnande busken där Kristus visade sig för Mose uppenbarade Gud. Symbolen som hade valts för att framställa gudomen var en anspråkslös buske, och det verkade inte finnas något tilldragande i den. Men den Evige fanns dold i den. Gud som är full av nåd dolde sin härlighet i en mycket obetydlig avbild för att Mose skulle kunna se på den och leva. På samma sätt uppenbarade sig Gud för Israel i molnstoden om dagen och i eldstoden om natten. Genom den meddelade han sin vilja och uppenbarade sin nåd. Guds härlighet dämpades och hans majestät doldes för att dödliga människors svaga syn skulle kunna se på den. På samma sätt skulle Kristus komma i ”vår bräckliga kropp” och då hade han ”blivit som en människa” (Fil. 3:21; 2:7). I världens ögon hade han inte någon skönhet som gjorde att de drogs till honom. Men han var ändå Gud som uppenbarades i mänsklig gestalt, himlens och jordens ljus. Hans härlighet var beslöjad och hans storhet och majestät var dold för att han skulle kunna närma sig sorgsna och frestade människor.

Genom Mose befallde Gud israeliterna: ”De ska göra en helgedom åt mig, så att jag kan bo mitt ibland dem” (2 Mos. 25:8). Och han bodde i helgedomen mitt ibland sitt folk. Symbolen på hans närvaro fanns mitt ibland dem under hela deras mödosamma vandring genom öknen. På samma sätt reste Kristus sin helgedom mitt i vårt mänskliga läger. Han satte upp sitt tält vid sidan om människors tält för att han skulle kunna bo bland dem och för att vi skulle lära känna hans gudomliga liv och väsen. ”Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, den härlighet som den Enfödde har från Fadern. Och han var full av nåd och sanning” (Joh. 1:14).

GUD FÖRSTÅR VÅR SITUATION

Ända sedan Jesus kom för att leva bland oss vet vi att Gud känner till våra provningar och känner med oss i våra sorger. Varje människa ska kunna förstå att vår Skapare är syndares vän. Vi ser exempel på ”Gud med oss” i Bibelns undervisning och i varje glädjefyllt löfte. Vi upplever det i varje kärleksfylld handling och ser det i varje gudomlig dragningskraft som visade sig i Frälsarens liv på jorden.

Satan beskriver Guds kärlekslag som en själviskhetens lag. Han förklarar att det är omöjligt för oss att lyda dess föreskrifter. Han anklagar Skaparen för att våra förfäder föll och för all den olycka som följde med det. Han förleder människorna till att tro att Gud är den som orsakar synd, lidande och död. Jesus skulle avslöja detta bedrägeri. Han skulle vara en

av oss och ge exempel på lydnad. Därför tog han på sig vår natur och fick gå igenom våra erfarenheter. "Därför måste han bli lik sina bröder i allt". Om vi hade prövats på något sätt som Jesus inte prövades skulle Satan ha påstått att i det fallet räckte inte Guds kraft till för oss. Det är därför som Jesus "har varit frestad i allt liksom vi" (Heb. 2:17; 4:15). Han gick igenom varje prövning som vi kan drabbas av. Och själv använde han inte någon kraft som inte vi får fritt. Som människa mötte han frestelser, och han segrade över dem med den kraft som Gud gav honom. Han säger: "Att göra din vilja, min Gud, är min glädje. Din lag är i mitt hjärta" (Ps. 40:9). Han gick omkring och gjorde gott och botade alla som var plågade av Satan. Samtidigt förklarade han för människorna hurdan Guds lag är och vad som var syftet med att han tjänade dem. Hans liv vittnar om att även för oss är det möjligt att lyda Guds lag.

Genom sin mänskliga natur blev Jesus ett med mänskligheten. Genom sin gudomliga natur hade han förbindelse med Guds tron. Som Människoson gav han ett exempel på lydnad, och som Guds Son ger han oss kraft att lyda. Det var Kristus som talade till Mose ur den brinnande busken på berget Horeb och sa: "Jag är den Jag Är. ... Så ska du säga till Israels barn: *Jag Är* har sänt mig till er" (2 Mos. 3:14). Detta var löftet om att Israel skulle befrias. När han kom som människa förklarade han att han är denne Jag Är. Barnet från Betlehem, den milde och ödmjuka Frälsaren, är Gud "uppenbarad i köttet" (1 Tim. 3:16). Och till oss säger han: "JAG ÄR den gode herden." "JAG ÄR det levande brödet." "JAG ÄR vägen och sanningen och livet." "Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden" (Joh. 10:11; 6:51; 14:6; Matt. 28:18, versaler tillagda här). JAG ÄR garantin för varje löfte. JAG ÄR, var inte rädd! "Gud med oss" är en garanti om att vi ska bli befriade från synd. Han försäkrar oss om att vi ska få kraft till att kunna lyda himlens lag.

|25

EN ANNAN INSTÄLLNING

När Jesus ödmjukade sig och tog på sig människans natur uppenbarade han en karaktär som är motsatsen till Satans karaktär. Men han gick ännu längre på ödmjukhetens väg: "När han till det yttre hade blivit som en människa, ödmjukade han sig och blev lydig ända till döden – döden på korset" (Fil. 2:7, 8). Vid en av högtiderna³ tog översteprästen av sig sin praktfulla ämbetsdräkt och tjänstgjorde i den vanliga prästens vita kläder.

3 Se ordförklaringar, "Högtider", s. 783.

På liknade sätt klädde sig Jesus i tjänarens gestalt och bar fram ett offer där han själv var präst och själv var offret. ”Han blev genomborrad för våra brott, slagen för våra synder. Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid” (Jes.53:5).

Jesus blev behandlad så som vi förtjänar för att vi skulle kunna bli behandlade som han förtjänar. Han blev dömd för våra synder som han inte hade någon del i, för att vi skulle kunna bli rättfärdiggjorda genom hans rättfärdighet som vi inte hade någon del i. Han led den död som vi borde ha dött för att vi skulle kunna få del av det liv som han hade. ”Genom hans sår är vi helade” (Jes. 53:5).

ÄNNU NÄRMARE FÖRENADE MED GUD

Genom sitt liv och sin död har Jesus läkt skadan som synden har åstadkommit. Men han har gjort mer än det. Satans mål var att åstadkomma en evig skilsmässa mellan Gud och människan. Men i Kristus har vi blivit ännu närmare förenade med Gud än vad vi skulle ha varit om vi aldrig hade fallit. Genom att ta på sig vår natur har Frälsaren bundit sig vid mänskligheten med ett band som aldrig kan brytas. Han är förenad med oss genom evighetens tidsåldrar. ”Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son” (Joh. 3:16). Han gav honom inte bara för att han skulle bära våra synder och dö som vårt offer, utan han gav honom för hela den fallna mänskligheten. Gud ville försäkra oss om att han inte skulle ändra sitt beslut om att vi skulle få frid. Därför gav han oss sin enfödde Son för att han skulle bli en av människornas familj och behålla sin mänskliga natur för evigt. Detta är bekräftelsen på att Gud ska uppfylla sitt ord. ”För ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet” (Jes. 9:6, kursiverat här). I sin Sons person har Gud tagit på sig mänsklig natur och fört in den i själva himlen. Det är Människosonen som delar världssalltets tron med Fadern. Det är Människosonen som ska kallas ”Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Far, Fridsfurste” (Jes. 9:6). Medlaren mellan Gud och mänskligheten heter JAG ÄR, och han lägger sin hand på dem båda. Han som är ”helig, oskyldig, obefläckad, skild från syndare” skäms inte för att kalla oss bröder (Heb. 7:26; 2:11). Familjen på jorden och familjen i himlen är förenade i Kristus. Kristus, den förhäriligade, är vår bror. Himlen är innesluten i mänskligheten, och mänskligheten är omsluten av den eviga kärleken.

26|

Gud säger om sitt folk: ”Som ädelstenar i en krona ska de stråla över hans land. Hur stor är inte hans godhet, hur stor är inte hans skönhet!”

(Sak. 9:16, 17). De räddade ska bli upphöjda, och det ska vara en evig bekräftelse på att Gud är nådig. "I kommande tider" ska han "visa sin överväldigande rika nåd genom godhet mot oss i Kristus Jesus", för "Nu skulle Guds vishet i sin väldiga mångfald göras känd genom församlingen för härskarna och makterna i den himmelska världen. Detta var det eviga beslut som han förverkligade i Kristus Jesus, vår Herre" (Ef. 2:7; 3:10, 11).

Jesus återlösningens verk visar att Guds regering är rättfärdig. Den Allsmäktige har blivit känd som kärlekens Gud. Satans anklagelser har motbevisats och hans karaktär har avslöjats. Det kan aldrig komma ett nytt uppror. Synd kan aldrig mer komma in i världsalltet. Alla kommer att vara skyddade mot avfällighet i all evighet. Tack vare den självupppoffrande kärleken har jordens och himlens invånare knutits till sin Skapare med band som förenar dem och som inte kan knytas upp.

Återlösningens verk kommer att bli fullständigt. På platsen där synden blev större har Guds nåd överflödat ännu mer (Rom. 5:20). Jordan var den plats som Satan gjorde anspråk på som sitt rike, men den ska inte bara bli friköpt utan också upphöjd. Under syndens förbannelse var vår lilla värld den enda mörka fläcken i Guds härliga skaparverk, men den ska bli hedrad framför alla andra världar i Guds universum. Här bodde Guds Son som människa, och här led och dog härlighetens Kung. Och när han en gång gör allting nytt ska han bo bland människorna. "Han ska bo hos dem, och de ska vara hans folk, och Gud själv ska vara hos dem" (Upp. 21:3). De räddade ska vandra i Herrens ljus i tidsåldrar som aldrig tar slut. När de gör det ska de lovsjunga honom för hans obeskrivliga gåva – Immanuel, Gud med oss.